

העולם הזה

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן
עורכת-משנה:
דוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:
סילבי קשת
הכתב הראשי:
שרגא הרניץ
עורך תבנית:
אהרון צור
צלם המערכת:
אריה קרו

חברי המערכת:

ישראל ביבר, ניצה נבי, שייע נלור, צ'יצי נלילי, דויד הורוביץ, רותי ורד, רוני ווהר, אברהם חרסון, אוסטר סאוכר, משה לשם, אביבה ססון, יוסף קינן, שלמה קרו, אלי הבור.

הציר הראשי: עורך דפוס: מנחם מעבדה; שמואל ברתור אריה אריאל נתנו רון

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785, ת.ד. 136. מען למברקים: 'עולמפרסט'. חמוציא לאור: העולם הזה בע"מ. תפוס משח שהם בע"מ, ת"א. טל. 62239- המערכת איננה אחראית עבור תוכן הדפוסות, כולל מודעות המפורסמות תחת הכותרת 'רו"ח לצרכי', 'רו"ח לנוסעי' וכו' המוכנות ונערכות על-ידי החברה. התפוסה: דוד סופר ונבוני, תל-אביב, רחוב אחריהעם 24, טלפון 5673; חלפת התפוסה: ביהודה (באצור) מלפון 67967.

העתון הנקרא ביותר במדינה

216 יפ"י

המלך רכב על סוסו הלכן בראש התה-לכנה. הוא התגאה מאד בבגדיו החדשים היפים.

הקהל הריע לכבוד המלך. כל לב מלא בנאחה למראה השלטן הרם, עטוף האדרת הנהדרת. התאים ברכו "שהחינו", אחרי אלפיים שנות גלות ורדיפות.

השרים, האלופים, ראשי המטה הארצי של הממשלה, מנהיגי המפלגות וראשי הקרנות האוטומיות, וגם משלחת מטעם המגביה ה-מאזרחית — כולם הריעו וקראו "הייד" עד שהפכו צרודים.

אף אחד מהם לא ראה את בגדי המלך. אולם הם שמעו כי רק פורקי-עול ופורצי-גדר אינם מסוגלים לראותם. ומי רצה ל-היות פורקי-עול ופורצי-גדר בשעה שהוא צומד כמעט בראש התור לשליחות למסטיקו? אבל ילד קטן אחד לא הבין כלום. יתכן גם שמחקו אותו מרשימת השליחים. הוא צעק בקול גדול "המלך ערומ!"

★ ★ ★

זה היה נורא.

כל הנוכחים נרעדו עד לעומק נשמתם. איך אפשר לספק חומר לתעמולת האויב הרצ-חני, הוומם להשמיינו? עוד בנוכחות של-חי המגביה המאזרחית, כזו להבאיש במזיד את ריח המדינה בעיני התפוצות ולערער בסחונה ויציבותה הכלכלית בשעת חידום?

מנהל לשכת המלך כינס מיד מסיבת-עיתונאים וגינה בחריפות את ההשמצה הנאלחת, אשר ריח של סחטנות פוליטית נדף ממנה. אך זה הודיע שמסר את כל העינן לסיפולו של מבקר-המדינה.

מבקר-המדינה הגיש ד"ח מפורט על חקירתו והודיע כי מצא שכל הקבלות על אספקת בגדי-המלך הן בסדר גמור, והשמחיר לא היה מופרז בתנאים הנוכחיים, אם כי היו לקויים מסויימים בנהל המיכרו.

ראש הממשלה אמר בנאומו בכנס תעשיית הטכסטיל כי "עשרות שנים אחרי שיישכחו מלב דברי האגדה של חורצי עט ולשוך, המפגלים כל ק דש בהבל פיהם, עוד יספרו אגדות על בגדי המלך המפוארים!"

ועד אגודת פועלי המחס הוציא כרוז קצר וקולע, בן 20 אלף מלה, בו גינה את ההת-קפה הודונית על שמו הטוב של מנהל ה-פועלים המאורגן, ורמז כי חוגים המקורבים לקומוניסטים ולתנועת-החרות מסתתרים מ-אחורי המזימה.

ראש מפעל "בגדי המלך בע"מ", שטיפק את הבגדים למלך, אמר שזה למטה מכבודו להגיש משפט על הוצאת דיבה, כי רק זה הדבר אשר המשמיצים רודפי-הפרוכות מצ-פים לו. הוא הצביע על העובדה שהשמצות מסוג זה פוגעות בסיכויי המדינה למשוך השקיעות-הון מן החוץ ומערערות כל אפי-שרות של יצוא.

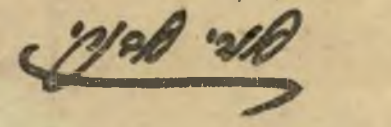
הארץ פירסם מאמר ראשי, בו ירד לעומק הבעיה וחשף את המקורות מהם יוגק גני-הציניות הגואה במדינה ובנוער. מצד שני הוא סבר כי על הממשלה לשאת לפחות בחלק מן האחריות לתופעה המעציבה, כי-אחר שהיא המעודדת את ההרפתקנות ב-ניער בסיסמאות שאבד עליהן הלח.

יומן כרמל הקדיש יומן שלם למעבדות, בהן נבדקים בגדי המלך בקפדנות לפני אספקתם. ביומן נראה מנהל המעבדה לוחץ את ידו של ראש לשכת המלך ומציע לו קופסה של סיגריות פלאפל, הסיגריה לאינני הטעם.

★ ★ ★

אחרי חודש נשכח כל הענין. המלך ממשיך ללבוש את הבגדים הי-חדשים, עד עצם היום הזה, והוא מקבל בהם את הסגל הדיפלומטי בכל הזדמנות חגיגית.

ואם תרצו, אין זו אגדה.

מכתבים

ליד הסמינים הארוכות

סמיד ראיית בעיניך מביצר עוז נגד הכפייה הרחיקת, זכור לי עינין מאבקם נגד הספקת התנועה בשבתות בתל-אביב, לפני כמה שנים. ואילו במאמרם האחרון (העולם הזה 988) שיניתם את דעתכם מ-הקעה אל הקעה. מה קרה לכם? מה תפאום היחס המהונן הזה כלפי חובביי מאה ש-ע? רימז אם חרלו ללבוש עובדים דמות הריאקציה השחורה ביותר מימי הביניים?

עזריאל בוק, ירושלים

האם אתם גם הובשים כיפות בשעות העבודה?

עדנה מאירסון, חיפה

הצעתכם לתת את הערים לפי שכונות רחוקות ובלתי-רחוקות, הניונית מאד. אולי חיבן שמעתם כי בעית הרת נשמעת אבוקי הנהיגו? היום מסורייקרת דורשים רק שלא תעבור תנועה בשכונה שלהם. מה ידרשו השכנה בירושלים כולה ובעור כמה שנים — בכל הארץ. על כל הומו לומר "לא!" הוא עכשיו, לפני הכניעה הראשונה. דויד פורמן, תל-אביב

ברחוב החדור שגאה לציונות מכף רגל ועד ראש, איננו מוסתה על-ידי חוגים מסויי-מית. המלכים שגאה זו מסתמים לא כל כך פוליטיים כי אם דווקא לכלליים ומדוע חושבים אתם כי מן הראוי היה להגיע לשפה משותפת דווקא עם חוגים אלה, הד-קוקים לישראל כדחילי המצדיק את קיומם? תנה יחס טוב, בני-ברק

לדעתי היתה רצויה יותר על שער נליון השנה המונה הניגית, דמות חייל אלמוני, או צל רובה מעבר לגדרי תייל איש... בתור קוראה ותיקה, אוכזבת לראשונה מאי-קליעתכם למסרה. אל תהמיוא שנית. מיכל אשכנז, חיפה

הגם אחרי שקראתם בדבר משמר הסרור של נאצר ובדבר ראש מנגנון ההסברה הי-מצרי שעבר קודם בשביל נבלם, חושבים אתם כי עבד אל-נאצר ראוי לתואר שהע-נקתם לו? אני, על כל מני, שנייתי את דעתי על אותו רוצח הרפתקן אותה סח-דורה חרשה של היטלר על גות הנילוס! פנחס שרוך, טבריה

אם עקרונות הבחירה של איש השנה אינם שוללים את השליטה — אזי עיד אפטר להבין שמואל עבד אל-נאצר הנו איש הי-שנה השלישי. אולם אפילו במקרה זה חוש-בני שהמסדר צריך היה להיות כאיש שלי-ראוי ויכולת למצוא מספיק אישים שלי-ליים בחיניו הציבוריים, כפי שמצאתם בזמנו בזריון, עם מרינות השנה, הביא ל-סידנתנו לא מחות נזק ואיכבוד מאשר עבד אל-נאצר.

אבנר שפיגל, נתניה

דבר אחד שכתחם לציון בכל הכתבה הי-ענפה וזהו דווקא הדבר החשוב ביותר בכל ההתפתחות הנוכחית במרחב. כוונתי להזכירת הקומוניסטים לאזור שהיה סגור בפניהם מאז ומתמיד. הם עושים זאת בצורה סקר-רית ביותר ובאחד מן הימים בוודאי יספרו כי זוהי תרומה תרבותית בלבד, שהם תור-מים לעם המצרי — מעין פיראמיה רבי-עית לשלוש הפיראמידות המפורסמות של

גיזה — אלא שזו כנויה מחומר אחר, מ-ירני ומפוכו יותר.

נח שולברג, נהריה

לא איוב, לא הסיד
הרי תצפיתו ליטנה הבאה:
עקב המדיניות ההססנית של הממשלה הנוכחית יורע המצב הבטחוני של המדינה. אחרי ענין סאזן — שיסתיים ללא שימוש בכוח תהיה מטרסה המוצהרת והפעילה של הערבים חקיפת ישראל. גם המערב וגם המזרח לא יעשו דבר ריאלי לזכות ישראל. ישראל תינעש על כי במקום לפעול, התנהגה מסיטלה כמו ועדקיהלה שלפני 100 שנה.

המצב הכלכלי יוחמר על שניאות תססה הממשלה לכסות בכסף האורח הסמן. הישגה לשלסון ולארץ תנבר ואתה מסרי הידרה. יש לי משפחה בארץ שגם היא עלולה לפנעע התפתחות כזו, כי שלא ככותבי סדר התצפית של העולם הזה, אתם יכולים להיות בטוחים שהייתי רוצה שתצפיתו ת-י ברך אד נם אם אינני איוב, הרי נם אינני מסחירי השלסון.

משה אגוקל, מקסיקו סיטי

התפוצות מכרוב

קראתי את כתבה של קבוצת פועלים מכרוב, על מעשה הגבורה של יוחנן פלז שהציל חיי פועל אחד מכרוב (העולם הזה 986). אני הוא אותו פועל. אותו יום עברתי בתור הנטרורים, כאשר בא פלץ לביקורת שיגרתית. הוא ניגש למנוע וקרא לי לראות איד הוא מתחכם. לא הספקתי להתקרב וזם אדיר של סים חסום ואדים היכה אותי. קשה לי עד היום להבין מה קרה בדיוק. אני רק זוכר ש-מצאתי את עצמי על הרצפה, מתחלל מכא-בים במצב זה שמעתי את פלז צועק: "צריך לכבות את המנוע!"

מלבד פלז התאספו עוד כמה אנשים, אבל איש לא ידע או לא רצה לעזוב לנישת לפנע ולכבות. איששוו הכנתי כי עלי לעשות זאת, לפני שהמנוע יתפוצץ כליל. תור כאבים אימים וחלתי אל המנוע, כי משכי אחרי את גופי הכנוה, שהעור הת-מלץ מעליו. איששוו הצלחתי להגיע אל ה-מנוע ולהסמיקו. לקחו אותי בנים לבאר-שבע, שם שכבתי 16 יום בבית-חולים. פלז קיבל סיפול ונסע הביתה.

אינני רוצה להיכנס לוויכוח על אופיו של פלז, אולם אינני רוצה גם בסילוף הי-דברים. הוא לא מצא אותי ליד המנוע ודחה אותי כדי להציל את חיי, תוד כדי סיכנו עצמו.

פרחי משה, יפו

חובבי הביב

חמתם בהולכת שולל של הקהל בענין מרסו של נורי הביב (העולם הזה 987). תנוכתי אחרי שחזיתי בסרט באין מולדת היתה על כל מניש ויתר טוב באין סרט מאשר "באין מולדת"... אולי מר הביב, שזכל זאת הוא איש מצועז, יעשה סרט משועם שרודי סדר, רגלים יפות, ורקודי בסו!

צדוק זילבר, תל-אביב

אני לא מבין שום חוכמות של הסקרים הנכבדים. אני רק יודע שישבתי באולם ולפעמים עצרתי את נשיתי מרוב התנושת ולפעמים פרצתי בצהות ולפעמים כמעט ב-כית. וזאת למרות שידעתי מה יהיה סוף העלילה. אז מה, זה לא מראה שהמסר היה חכיל סצינות מצוינות ושהיה עשוי באופן משוכלל?

יורם קרמר, ירושלים
היינו צריכים שיובא נורי הביב, העולה החדש, בו עדות מפורת, כדי שיוכיח לנו כי אפשר להפיק סרט אנטי בישראל. עוד איזה סרטו רק בשביל הפתיחה הנחרת שלו, עם הצבעים הפנטסטיים, מניע לו פרס כבוד...

פנצ'ר קטן

הרי סיפור שתוכלו לצרפו לאוסף הקוריר זים הקורים אך ורק במדינת ישראל, ביום יצצה מנהל קופת-החולים מחו הנגב להיכנס לרידתו שיוכחו העכסי בבאר-שבע — אותה רכש ללא הנלה — נוכח לרעת כי הדירה המוסה על-ידי מתקן פנצ'רים אחד, זה הי-אחרון קיבל את הדירה דווקא על-ידי הנרלה בין כל הרשומים לריור.

מכובד, מתקן הפנצ'רים נזקק סידרתו. מוסר השלסל, לא כראי להיות מתקן פנצ-רים בבאר-שבע.

הגזרת האלון

קראתי את מכתבו של הקורא יעקב ע-העולם הזה 988) הסועו כי רפאל הלפרין אינו אלוף העולם באבקות חופשיות, אחר-הלא נפגש עם לויט, שהוא אלוף העולם. האם אין מוסר בינלאומי אחראי להענקת תואר זה?

חיים דורון, תל-אביב

מסקרה נכתה במרסון סקויר גארדן כי נייריורק, בתחרות שבה רפאל הלפרין ניצח את הנרמני הנם שפים ובוה זכה בתחרות אלוף העולם...

אלהיו שפר, חיפה

רפאל הלפרין לא נפגש אמנם עם לויט, הוא ניצח את סמיט בנייריורק במאי 1955. לאחר שסמיט עצמו ניצח את לויט בקלי-פורניה, חודשיים לפני כן.

אין סוף דסוף

כיושב-ראש הסניף הישראלי לנסיכות ל-ירח ולחלל, ברצוני להצטרף על-דיוקם כמה פרטים בכתבת ראש השנה (העולם הזה 987). היקום אינו אינסופי; הוא אמנם על-צום נדול אך הוא סופי, אם כי בל נבר-לות. דבר זה נקבע על-ידי אינשטיין, ש-איטב גם את גודל היקום.

חיים בנור הארץ יצטנו והחיים בו יכלו, אין שום סיבה שהוא ייעלם, הוא ימשיך להסתובב ככוכב לכת צונן ללא חיים, כמו הידרה למשל, עד בלי סוף.

ראובן הרמלין, קרית-יאנו

כותב המאמר, שחי עד כה בסעות, נרגע.

על הגר

אחרי שהצעתם להחליף את השמות של כל איניות תיל הים ולהכניס במקום שמות כמו קרנית (קרבתם) ופנרית (פרינסט), למע לא לרכב על הגל עד תומו? אני מציע:

במקום טורפדו — טורפון.
במקום סרפדת — סורפון.
במקום לטרפד — לטרפון.

חיים בוריס, חיפה

קרן אור

צ'יצי נליצי פשוט לא הוננת. בחידון האחרון שלה (העולם הזה 988) היא שו-אלת את שמות הישובים המתחילים עם "אור". והיא נותנת כמעט את כל האורות בארץ — מאור יצחק על כפר אוריה, רש-אחר שכחה: קולנוע אוריון. מדוע החפליה רש-האם מקום שבו עובדים מרי יום למעלה מאלפיים איש החיים בו חוויות עמוקות? אינני יישוב מספיק גדול בשביל הכבדת ל-יצי?

נתן גיל, תל-אביב

מכתב השבוע

כיבוש השממה

קראתי על העתון של עורך העתון: האמריקאי האנטי-ציוני (העולם הזה 988) שהציע כי במקום 40 אלף ח-יהודים המארוקאיים שמשתלמם אי-נה רוצה לתת להם עלות לישראל. יישובו 40 אלף פליטים ערביים. לדעתי, זוהיא הצעה ראויה לשי-קול-רעת רציני — ולא מאותו הי-סיבות האנטי-ציוניות של אותו א-מריקאי הנכבד. והרי העשמיט: ידוע כי הפאליטים הערבים מתקיימים מ-מועט ומסוגלים להפוך כל פיכת מ-ריה לנו פורה. לא עוורת סרטורם יום ומענקים, כי אם בעבודת כפיים וזיועה.

נניח שהממשלה ברשה 40 אלף פליטים ערביים. מעלי מסורת חק-ליאת, לחזור ארצה, ומיישבת או-תם בחלקים הנדועים ביותר של הי-נגב. אני בטוח שתוד המש שנים יחפכו את המברך הזה לנו עדן. או אפשר לפתע להתעורר לסכנה הי-אימנה כי בתוכנו ירצב נייט חפוי שי מסכנו ולגריש אותו ולרשת את האדמה המובה ואת הכפרים המסג-נים האלה.

עד אז, גם יימאסו 40 אלף יהודי-ים על משפלת מאורקו ונוכל ל-ח-ביאם ולהלך להם שוב בתים וכפ-רים נמשוים. מי אמר שהעורר הזה הוא אנטי-ציוני?

דויד חומסי, באר-שבע